

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 381/05
10.11.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Слободана Рашића, Невенке Важић, др Глигорија Спасојевића и мр Сретка Јанковића, чланова већа, са саветником Александром Симић, записничарем, у кривичном предмету против оптуженог АА, због кривичног дела неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ-а и кривичног дела неовлашћеног држања и ношења ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. ЗОМ-а РС, одлучујући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Новом Пазару и браниоца оптуженог, изјављеним против пресуде Окружног суда у Новом Пазару К.бр.115/04 од 27.01.2005. године, након одржане јавне седнице већа, у смислу члана 375. ЗКП-а, донео је дана 10.11.2005. године,

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Окружног јавног тужиоца у Новом Пазару и браниоца оптуженог АА и пресуда Окружног суда у Новом Пазару К.бр.115/04 од 27.01.2005. године, ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Новом Пазару К.бр.115/04 од 27.01.2005. године, оптужени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ-а и кривичног дела неовлашћеног ношења ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. ЗОМ РС, па му је суд применом наведених законских прописа и одредби чланова 3, 5, 33, 38, 41, 42. и 43. ОКЗ-а, претходно утврдио појединачне казне и то за кривично дело из члана 245. став 1. ОКЗ-а, казну затвора у трајању од четири године и шест месеци и за кривично дело из члана 33. став 1. ЗОМ-а РС казну затвора у трајању од три месеца, а затим га је применом члана 48. и 50. ОКЗ-а осудио на јединствену казну затвора у трајању од четири године и осам месеци, у коју казну се оптуженом има урачунати време проведено у притвору од 07.12.2004. године до 27.01.2005. године.

На основу члана 193. ЗКП-а оптужени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 8.000,00 динара, и то у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу члана 69. и 245. став 5. ОКЗ-а, према оптуженом је изречена мера безбедности одузимање предмета и то 2.051,37 грама опојне дроге „хероин“ и један пиштољ марке „М-57“, калибра 7,62 мм, са 50 комада метака за исти.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили:

- Окружни јавни тужилац у Новом Пазару, због одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд преиначи побијану пресуду тако што ће оптуженом за извршена кривична дела изрећи јединствену казну затвора у дужем временском трајању,

- бранилац оптуженог, адвокат АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Врховни суд укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Републички јавни тужилац је дописом Ктж.бр.511/05 од 30.04.2005. године, предложио да Врховни суд одбије као неосновану жалбу браниоца оптуженог, а да уважи жалбе Окружног јавног тужиоца у Новом Пазару и преиначи првостепену пресуду, тако што ће оптуженом за извршена кривична дела изрећи јединствену казну затвора у дужем временском трајању.

Врховни суд је одржао седницу већа у присуству оптуженог АА и његовог браниоца адвоката АБ, а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, па пошто је у свему поступљено у смислу члана 375. ЗКП-а, Врховни суд је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је по службеној дужности испитао у смислу члана 380. ЗКП-а и жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

Жалбе су неосноване.

Побијаном пресудом, као и поступком који је претходио доношењу исте нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка, нити је њоме повређен кривични закон на штету оптуженог, а на које повреде Врховни суд као другостепени поводом жалбе у смислу члана 380. ЗКП-а пази по службеној дужности.

Следствено томе, неосновано се жалбом браниоца оптуженог побија првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка истицањем да је изрека побијане пресуде неразумљива и да у њој нису дати разлози о одлучним чињеницама. Ово стога што је првостепени суд на основу изведених и правилно оцењених свих доказа, ближе означених у образложењу побијане пресуде и изнете одбране оптуженог, правилно и у потпуности утврдио све одлучне чињенице, дајући јасне, уверљиве и непротивуречне разлоге, које у свему као правилне прихвата и Врховни суд, а изрека првостепене пресуде је јасна и разумљива. Врховни суд налази да тиме што је првостепени суд у доказном поступку пропустио да изведе доказ читањем потврде о привремено одузетим предметима СУП-а Нови Пазар од 07.12.2004. године, а нашта се указује жалбом браниоца оптуженог није учинио битну повреду одредаба кривичног поступка обзиром да овај пропуст није био од утицаја на законито и правилно доношење пресуде.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалбом браниоца оптуженог се у суштини оспорава оцена доказа изведених од стране првостепеног суда у погледу кривичног дела неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ-а и истиче да првостепени суд неосновано није прихватио одбрану оптуженог, а која према жалбеним наводима није оповргнута ниједним доказом, јер се фототехничка документација и хемијско вештачење супстанце не могу довести у узрочну везу са деловањем оптуженог.

Изнете жалбене наводе Врховни суд оцењује као неосноване.

Наиме, да је оптужени затечен у држању 2.051,37 грама опојне дроге „хероин“, првостепени суд је по оцени овог суда правилно и на несумњив начин утврдио на основу изведених и правилно оцењених доказа, а у склопу изнете одбране оптуженог, а имајући у виду наведену количину дроге, као и да је дрога била упакована у четири пакетића, правилан је закључак првостепеног суда да је дрога била намењена продаји.

Врховни суд налази да је првостепени суд дао јасне и уверљиве разлоге зашто није прихватио одбрану оптуженог у погледу пронађене дроге, правилно налазећи да је неоснована, нелогична и срачуната на избегавање кривичне одговорности. Наиме, правилно закључује првостепени суд да је нелогична одбрана оптуженог да је кесу узео из њему непознатог возила и однео и ставио у пртљажник такође непознатог возила, а да притом није ни погледао да ли је ту био возач, иако је по наводима оптуженог хауба возила била отворена, па је било логично да је возач био поред возила. Поред тога, правилно је првостепени суд одбио предлог одбране за саслушањем сведока ВВ на околност да је оптужени очекивао његов долазак из ДД и сведока ГГ на околност да је раније поправљао возило оптуженог, правилно налазећи да ове чињенице нису од значаја имајући у виду утврђено чињенично стање, па су и у овом делу супротни жалбени наводи оцењени као неосновани.

По налажењу Врховног суда не могу се прихватити ни наводи из одбране оптуженог да је током лишења слободе оптужени задобио ударац у главу дршком пиштоља, услед чега је био у шоку и није био у стању да било шта каже пред полицијом, као ни у истрази, а обзиром да за овакве тврдње ни бранилац, а ни оптужени нису приложили доказе, нити су ове чињенице истицали током кривичног поступка.

Са изнетих разлога, Врховни суд налази да је првостепени суд правилно и у потпуности утврдио чињенично стање, па су супротни жалбени наводи којима се оспорава правилност чињеничних и правних закључака првостепеног суда оцењени као неосновани, јер се по налажењу Врховног суда истима у суштини понављају наводи одбране оптуженог, а које је првостепени суд ценио, како је то напред наведено и дао јасне и уверљиве разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд као другостепени.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да су се у кривичноправним радњама оптуженог АА, стекла сва законска обележја кривичног дела неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ-а и кривичног дела неовлашћеног ношења ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. ЗОМ РС, за која је и оглашен кривим, па се неосновано жалбом побија првостепена пресуда и због повреде кривичног закона. Наиме, правилан је закључак првостепеног суда да је оптужени предметна кривична дела извршио са директним умишљајем, јер је био свестан својих дела и хтео је њихово извршење, а обзиром да је знао да се ради о опојној дроги „хероин“ и био свестан да исту неовлашћено ставља у промет, као и да је знао да носи ватрено оружје без одобрења надлежног органа, а што произилази и из одбране оптуженог.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, Врховни суд налази да се неосновано жалбом јавног тужиоца побија првостепена пресуда у овом делу и истиче да је првостепени суд преценио олакшавајуће околности, а да није дао одговарајући значај отежавајућим околностима на страни оптуженог.

Ово стога што је првостепени суд правилно утврдио све околности из члана 41. ОКЗ-а, како олакшавајуће, тако и отежавајуће околности на страни оптуженог, а које су ближе наведене у образложењу побијане пресуде и истима је, а насупрот жалбеним наводима јавног тужиоца, дао адекватан значај, па је правилном применом законских одредби оптуженом правилно утврдио како појединачне, тако и јединствену казну затвора, са којом ће се и по налажењу Врховног суда у потпуности остварити сврха кажњавања прописана чланом 33. ОКЗ-а. Наиме, Врховни суд налази да је јединствена казна затвора у трајању од четири године и осам месеци на коју је оптужени осуђен због извршења предметних кривичних дела у складу са тежином учињених дела, степеном друштвене опасности кривичних дела и кривичне одговорности оптуженог као учиниоца. Следствено томе, неоснован је предлог из жалбе јавног тужиоца за изрицањем оптуженом јединствене казне затвора у дужем временском трајању, а тим пре што се у овој жалби не наводи ниједна околност коју првостепени суд није ценио приликом одмеравања казне оптуженом, а која би била од значаја за исту.

Врховни суд налази да је правилно првостепени суд на основу члана 69. и 245. став 5. ОКЗ-а од оптуженог одузео предметну опојну дрогу и пиштољ ближе наведен у изреци побијане пресуде, јер се ради о предметима извршења кривичних дела.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 388. ЗКП-а, Врховни суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Александра Симић, с.р. Драгиша Ђорђевић, с.р.

За тачност отправка